

Szerkesztőség:

Kaposvár, főut 35 sz. a.
Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény, kérelmet, ismertetésre szánt könyvet.

Kiadó-hivatal:

Jeiteles H. könyvnyomdája
Kaposvár.
Ide czimzendő az előfizetési pénz hirdetési és nyilvántartási s általában a lap anyagi részét illető minden közlemény.

NÉPJOG.

Előfizetési díj:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek:

helyben a kiadóhivatalban,
továbbá Budapestben Hasenstein és Vogler, Goldberger A. V., Láng és társa, Bécsben Hasenstein és Vogler, Oppelik Alajos, Mosse Rudolf, Daube G. L. és társa, Rotter és társa irodáiban.

Megjelenik minden pénteken**Rágalmak.**

Csak furcsa logika is van olyik ember agyában. Ha a függetlenségi párt, a gorombaságok ez a specifikus pártja, nyíltan szólal, ha a mi pártunk lapjai őszintén megmondják nézeteket: azt rossz néven, idegesen veszi kormánypárt, habarék, disszidens és nemzetiség, Steinackertől és Polytól kezdve egész hasbanvállas Móríc Pálig. Ha meg minket egészről dobálnak, ha gyanusítanak, ha szégyenletes vádakot reánk fognak, rólunk abszurdumokat állítanak és ellenünk mindentéle maliciozus ostobaságokat elkövetnek, ahhoz még azt is elvárják, hogy mi legyünk a béketűrővel, engedjük magunkat kerékbe törni a közvélemény előtt szusszanás nélkül és fogadjuk köszönettel az ő szivességüket. Sőt még, ha oly iszonytató dolog történik is hogy Roboz azt írja, vagy iratja a helybeli világban, hogy a mi pártunk a képviselőházban az időt lopja, hát mi azt csak hagyjuk magunkon száradni, nem törődve, mennyire nullává tesz, összemorzsol ez minket azok szemében, a kik a „Somogy“ cikkait a mivel külföldön is, oly mohón elolvassák De hát ebbe már csak bele törődünk, végre a „Somogy“ tán legalább meg nem bukathatja az országos függetlenségi pártot, hogy legyen neki ellenzéke s kormánypártiságának értéke, de mit mondjunk ahhoz, mikor oly tisztességes hírű lap is, mint a „Pesti Napló“, egész sans phrase konstatálja, miszerint a függetlenségi párt a szlávokkal egyesült, a bosnyákok ügyét tette magáévá, a függetlenségi pártot ország-világ előtt gyanusítja, hogy ez a szlávok barátságával akarja kivívni az ország függetlenségét, de ugyanez a párt azt is mondja, hogy a lázadást le kell verni és így a függetlenségi párt a saját politikai barátait akarja előbb leveretni és azután velök és általuk a függetlenséget kivívni stb.

Cziifának elég ezira. De nem úgy van.

Itt Somogyban legalább a legigénytelenebb csiszlik is okosabb és tisztább fejű, hogysem akár a „Pesti Naplónak“ akár más ember fiának efféle értelmetlen és raptusos maliciái által tévedésbe ejtethessék és ebből csak egy szavat is elhiggyen, de még sem hagyhatjuk szó nélkül az eljárást, hogy hasonló czélzatos ráfogással igyekeznek pártunk ellenségei a nagy tömeg előtt népszerűsíteni és gyanussá tenni a függetlenségi párt törekvéseit. Ez igen hibás és mindenkéül föltűnő eljárás. Nem tisztességes ellenfelekhez illő fegyver. Csak oly laphoz való, mely napról napra a népszerűség tetszetős fogásait lesi és azokat mutogatja szépen mások előtt, — mintha nem is tudná, hogy nem a függetlenségi pártot kell keresni a szlávok, a 48-iki horvátok és muszkák szövetségét, nem a függetlenségi pártot vannak azok, kik 49-ben az oroszokat bevezették és nem a függetlenségi pártot vannak azok, kik soha az állandó politikai meggyőződésnek és valódi elvhűségnek, politikai és erkölcsi komolyságnak semmiféle jelét nem tanusították, csak hol egyik, hol másik gyanus nagyuri frakciónak zsiros potya-vacsorái után ügyeskedtek.

Azért hát mi részünkről megvetéssel utasítjuk vissza akár a Pesti Naplónak akár másnak azt az állítását, hogy a függetlenségi párt kész a szláv fölköl vezérékkel szövetekezni és ezek szövetségének segítségével akarja kivívni az ország függetlenségét, — ámbár egyébként elismerjük, hogy a fölkölnek vezérei lehetnek legalább is oly tisztességes urak, mint igen is sokan ott, a Pesti Naplónak a háta mögött. Ily gyanusítás gyarló fegyver épen oly párt ellenében, melynek taktikája vagy tendenciái bírálatára kiki keroshet szavakat, de azt, hogy a magyar eszme legnagyobb ellenségeivel valaha paktálhatna, róla ugyan senki elhinni nem fogja. — T.

A loarverés Kaposvárott.

A Somogyvármegye közbirtokossága által rendezendő s f. évi március hó 23-án kezdődő loarverés — mint multkori számunkban említettük — minden várakozáson felül úgy a résztvevők sokasága mint a fajok minősége tekintetében sikerülmi ígérkezik. Tanuskodik itt az érdeklődés és a rendezés szakavatottsága, okszerűsége amellyel, hogy a mozgalomnak eszméje kitünő volt s hivattva van arra, miként hovaelőbb nevezetes közgazdasági tényezővé, országos, sőt a zón kivülható nagy vállalatok kifejlődjék. Minap már említettük, hogy hány tulajdonos hány lovat jelentett be, a szabályzatot, a föltételeket már szinte egész terjedelmükben közöltük, most emitt a rendező bizottság által hozzánk küldött kimutatás nyomán egyenként felsoroljuk a tulajdonosok nevét és a lovak számát, a melyeket eddig kimutatni lehet, és pedig bejelentett:

Gróf Somssich Adolf 8 db, id. gróf Somssich Imre 4 db, Siskovich Tamás 8 db, Nádasy István és Kálmán 25 db, Freystädler Vilmos 20 db, Szili János 1 db, Jankovich Elemér 6 db, Barcza Ödön 4 db, Somssich Andor 8 db, ismét Siskovich Tamás 3 db, Kunfi Adolf 2 db, Marton Lajos 4 db, Kuthy János 2 db, Boronai Károly 11 db, ifj. Jeszenszky Ferencz 1 db, Károly István 1 db, Kiss Imre 2 db, Schuldeisz Henrik 2 db, Kiss Vendel 1 db, Mózs Ferencz 1 db, Pettendy János 2 db, Ujvajda Ferencz 2 db, Farkas Bódi 1 db, Kaeskovich Sándor 2 db, Tallian Andor 3 db, Pista Mihály 2 db, Lengyel János 3 db, Csapó János 2 db, Bottka Antal 2 db, Tóth Imre 2 db, Szentes Sándor 2 db, Lüssel József 1 db, Rózsa József 1 db, Kelemen Imre 1 db, Iliás Mihály 1 db, Deesi Sámuel 1 db, Heyden Miklós, 2 db, Visnyei József 1 db, Kocsis Ferencz 1 db, Buda István 1 db, Barcza Sylvester 2 db, Ósallos Vendel 2 db, Gulyás Imre 1 db, Zákányi János 2 db, Thassy Elemér 2 db, Berger Mór 2 db, Biró László 1 db, Nemes János 2 db, Csordás János 1 db, Szarka József 1 db, Becsák Károly 1 db, Dr. Kuhn Mihály 4 db, Kronberg Adolf 2 db, Papp József 2 db, Vasdinyei Antal 2 db, Weisz Sándor 2 db, Máté Imre 1 db, Kalocsa Bódi 1 db, Kósa János 4 db, Karácsonyi Márton 1 db, Gróf Somssich Ödön 3 db, Perczel Vilmos 2 db, Szollár József 4 db, Flaszonics Ferencz 1 db, Varga Lajos 1 db, Véscey Mihály 1 db, Kaeskovich Mihály 1 db, Szantner József 2 db, Stix Máttyás 1 db, Szommer Antal 2 db, Weisz Ignác 4 db, Persenszky Lajos 1 db, Vinczen Ferencz 1 db, Csima József 1 db, Marton Ferencz 1 db, Deres Ferencz 1 db, Szabó P. 1 db, Molnár Gyula 2 db, Ernyei József 2 db, Biderman Otto és Rezső 2 db, gróf Festetich Imre 2 db, Meller és Hirsch 7 db, Pintér J. 2 db, Szijártó János 2 db, Bali József 1 db, Szijártó József 1 db, Kis József 2 db, Justus Mihály 2 db, Somogyvári József 2 db, Pusztai János 1 db, gr. Apponyi Sándor 4 db, Bodó János 1 db, Kis Cser József 1 db, Balizs Ferencz 1 db, Balizs Gábor 1 db, Nagy József 1 db, Eibenicz Ede 2 db, Hegedüs M. 1 db, Cseh Sándor 1 db, Laufer Lipót 4 db, Szeghő Gellért 1 db, Alsó Kulcsár János 1 db, Hertelendy Andor 2 db, ör. Balla István 2 db, Baumann Mihály 2 db, Kis Vilmos 1 db, ifj. Fulmer Antal 1 db, Déri Lajos 9 db, Kruppai Imre 2 db, Kovács Gyula 2 db, Márkus Antal 2 db, Nemes János 2 db, gr. Széchenyi Imre 2 db, Jankovich Gyula 4 db, Beksiés Gyula 1 db, Baan Gáspár 1 db, gróf Forgách Antal 1 db, gróf Hunyady Ferencz 3 db, Kwapil Roman 1 db, Csete István 1 db, Marosi Nagy Károly 1 db, Petrás Kammerer Gyula 1 db, Schikk L. 1 db, Goldschmied Ede 1 db, Veil Imre 1 db, Armuth Lajos 2 db.

A szigetvári ünnepély.

Szigetvár város képviselő-testülete, mint mult számunkban távirati uton már jelentettük, egyhangulag elhatározta, hogy a kerület négy ízben egymásután megválasztott képviselőjének, F o r n s z e k Sándornak olajbafestett arczképét a városház tanácstermében elhelyezi s azt fényes ünnepélyességek kíséretében március hó 18-án leplezi le.

A jegyzőkönyv, mely a városi közgyűlés által e tárgyban fölvetetett, ekként szól:

Stern Mór ur által Szigetvár városának ajándékozott, és mélyen tisztelt Fornszek Sándor

országos képviselőnket ábrázoló olajba festett arczképét a képviselőtestület egyhangulag és örömmel elfogadván, azt a tanácsteremben elhelyezni határozta; miután pedig Kohárits Ferencz képviselő urnak azon indítványát, hogy a kép — párt színezet nélküli ünnepélyességgel — lepleztessék, — dr. Szabó István és Szabó Sándor képviselő urak elleneztek, mindkét indítvány szavazatra bocsátván 15 szavazattal négy ellenében elhatározott, miszerint Kohárits Ferencz ur indítványához képest szeretett képviselőnk arczképe f. 1882. évi március 18-án párt színezet nélküli ünnepélyességgel le fog leplezteni, egyuttal az ünnepélyesség módozatainak megállapítására, Kohárits Ferencz, Barvart Antal és Ocsodál János városi képviselő urak kértettek fel. Miről Stern Mór ur jegyzőkönyvi kivonaton értesítettet rendeltetik.

K. m. f.

A szigetvári kerület tehát pártkülönbség nélkül csoportosul, hogy képviselője, megyénk kitünő férfja és a pártnak, melyhez tartozik, elvhu önzetlen tagja iránt a tisztelet adóját ez uton is, leróvja. Szigetvár városa önmagát tiszteli meg e lépéssel s példát nyújt arra, hogy az általános tiszteletre méltó hazafiak iránt miként kell párt és kaszt-különbség nélkül leróvni az elismerés adóját.

Ugy tudjuk, hogy az ünnepély fényesnek és nagyszabásúnak ígérkezik, és előre gratulálunk a képviselő-testületnek, mely a határozatot ily egyhangulag hozta. Éljen!

A „szennyes“ mosása.

Rohonczy Gedeon a képviselőházban egy parlamenti bizottság kiküldését kérte a közlekedési miniszteriumban folyó visszaélések megvizsgálása tárgyában. A tárgyból nagyobb vita fejlett ki, melynek folyamán Szalay Imre a következő beszédet tartotta:

Szalay Imre:

T. ház! (Halljuk.) A tegnapi napon Rohonczy képviselő ur által a közlekedési miniszterium ellen emelt vádak és gyanusítások folytán nem habozhattam én, ki legkevésbé sem vagyok érdekelt fél, hogy ne szóljak róla és némi megjegyzésekkel ne kísérjem azokat. Mielőtt azonban ezt tenném, szükségesnek tartom, hogy magának a közlekedési miniszter urnak némely észrevételtegyek és ez az, hogy ott a szakértelemre úgy látszik igen kevés tekintettel vannak, mert én legalább úgy tapasztalom, hogy kormánybiztossági kinevezések történnék a vízveszélyezett vidékre s ezen kinevezések nem szakemberekre esnek, hanem úgy látszik arra vannak tekintettel, hogy részint azokat, kik a képviselőházban a választások alkalmával kibuktak, részint, hogy némelyeknek valami hivatal adjanak, megteszik azért jutalmul visszabálozást kormánybiztosokká. (Ugy van! balról.) Én ezen urak szakértelmét egyáltalában nem ismerhetem el, ha csak azon triviális hasonlat értelmében nem, hogy ahhoz ért valamennyi, hogy a csizmájában nem szereti a vizet. (Derültség a szélső baloldalon.)

A közlekedési miniszterium s úgy látszik asyluma a bukott képviselőknék s én ebben is látom annak az okát, hogy azon hibák, melyek a Duna és Tisza szabályozása körül elkövetettek, nem csupán a szakemberek hibáinak tudandók be s nem esodálkozom, hogy ha továbbra is oly vádakkal fogunk szembe állani, minőket Rohonczy képviselőtársam felhozott. (Igaz! Ugy van! A szélső baloldalon.)

Ezeket megjegyezve, áttérek azokra, mik Rohonczy t. képviselő társam támadását illetik. (Halljuk!) Annak éle, a mint beszédéből észrevettem, Hieronymi t. képviselő ur ellen volt intézve. Én elismerem, hogy az államtitkár ur védbeszéde, mert előttem annak tünt fel, egy becsületes embernek gyanusítás elleni védekezése volt. De én tovább megyek és azt mondom, hogy Hieronymi t. képviselő ur nagy hibát követett el akkor, mikor beszéde elején állított valamit, és végtől-végig nem azon állításának bizonyítására mellett küzdött, hanem oda lyukadt ki, amit később Tisza Kálmán miniszterelnök ur mondott.

Ez én előttem, bocsásson meg, ha nem helyesen vélekedem, de úgy tűnt fel, mintha előre kicsinált dolog lett volna kettőjük közt: egyik oldalról elfogadni a bizottság kiküldését, a másik oldalról pedig negációba venni a felhozott vádakat s legvégül a ház határozatára bízni az eldöntést. (Igaz! Ugy van! a szélsőbalon.)

Mindazok valóságát elismerem, a miket az államtitkár ur elmondott, de nem erről van szó, hanem szó van bizonyos homályba burkolt dolgokról, mik hosszabb idő, 8-10 év óta, kezdetben szűkebb körben, később röpiratokban, a sajátóban kerülnek napfényre s ezen vádak éle egyesesen a közlekedési miniszterium ellen van irányulva. (Igaz! Ugy van! A szélsőbaloldalon.)

Mit kívánunk mi t. ház, és mit kíván Rohonczy t. képviselő társam? Az igazságot, s ennek kimondását, azaz hogy ártatlan-e, vagy sem a vádlott? (Helyeslés a szélső baloldalon.) S épen ezért nem fogadhatom el azon érvelést, mit a miniszterelnök ur, a ki közbevetőleg legyen mondva, szeret mindent elcsavarni, és önmagát czáfolja meg, mikor azt mondja hogy csak akkor lehet parlamenti bizottságot kiküldeni, ha a vád nyugtalanítólag el van terjedve a közvéleményben. No már ha ezen vád a közvéleményben nincs elterjedve, akkor azt hiszem a t. miniszterelnök ur előtt legföllebb csak úgy érthető, ha süketséggel, vagy vaksággal van megverve, mert azokat mindenütt hallhatja és olvashatja, úgy el vannak azok terjedve. Az nehézdolog, hogy valaki conerét adatokkal álljon elő az ilyen vádak tekintetében, még pedig oly adatokkal, a melyek minden kétséget kizáró bizonyító erővel bírnak. De ez nem is feladata a képviselőnek: ő mindössze constatál, meghallgat és figyelmeztet; a bíróság dolga kisítni, hogy igaz-e. Mert hiszen akkor az a bizottság nem is a bíráló bizottság szerepét venné fel, hanem a bíró szerepét, és erre csakugyan nincs szükség, erre ott van a bíróság. Hanem épen azért, mert ilyen fontos dolgokban, a hol annyi ügyesség, a viszonyoknak ismerete, és bizonyos erkölcsi bátorság is szükséges, mert hiszen tudjuk, hogy darázsészekbe nem szeret mindenki belelyulni — nagyon üdvös lesz, ha parlamenti bizottság küldetik ki. Én t. ház, nem szeretem, ha alaptalan vádak hangoztatnak egy tisztviselő ellen; de nem szeretem azt sem, ha a kormány többségében bizva, hallgatással, napirendről való levétellel fogadja az olyan indítványt, a mely világosságot czéloz terjeszteni. Én nem helyeselhetem az ilyen eljárást, nem helyeselhetem azért sem, mert ha visszaemlékszem a hét évvel ezelőtt történetekre, akkor a miniszterelnök ur gyújtott egy politikai korrupció szövétnet, és most ismét meggyújtotta az eltusoló társadalmi corruptio veszélyes szövétnet (Ugy van! szélső balról.) Én azt akarom, hogy ne az államtitkár fogadja el — igen helyesen — a parlamenti bizottságot, hanem, hogy a miniszterelnök ur fogadja azt el, ha igazán az igazságot szereti.

A miniszterelnök ur beszédjének végszavaira Rohonczy képviselő ur azt mondta, hogy ő a rágalom súlyát is kénytelen magán viselni, mert hiszen az adatokat nem adhatja át — egyesek kompromittálása nélkül — csupán a parlamenti bizottságnak. Hát legyen nyugodt a t. képviselő ur, a rágalom rávetése által, mert hiszen azt rá még senki nem bizonyította be, míg ellenben a miniszterelnök urnak nagyon kár a rágalom vádjával dobálódzni, mert épen február 10-ike az a nap, mely az ő rágalmát bebizonyítja. — És épen azért ne vegye azt homlokára, a mire nem szerzett érdemet, míg a miniszterelnök ur azt már rég idő óta kiérdemelte magának. Pártolom Rohonczy t. képviselőtársam határozati javaslatát. (Helyeslés szélsőbal felől.)

„A mi kis fészünk.”

— Válasz. —

A „Népjog” legutolsó számában „A mi kis fészünk” czím alatt megjelent cikkben foglalt egy némely észrevételt a helybeli különféle egyletek illusztrálása körül, jónak látjuk t. cikkíró előtt kissé behatódobban részletezni.

Mindenek előtt helyén látjuk ott kezdeni, a hol cikkíró ur végzett, t. i. mikor szegálunk az ügynek jobban: ha kevesebb egyletünk van-e vagy nem?

Határozottan merjük állítani, hogy az egyletek eszméje a társadalmi élet sarkkővét képezi! minél több az egylet, annál inkább fejlődik a tömörülési törekvés, az egyetértés, testvéresedés, türelmesség, nagymérvben pedig a kölcsönös eszmecsere által fejlődő tanulmányozás, de sőt haladás és kiképződés is.

Hogy pedig nem csak nálunk, de bárhol is hazánkban, az összetartásra, egyetértésre — persze nem a politikai, hanem csak a társadalmi élet kellékeiről szólnunk — nagy szükség van, azt sem cikkíró ur, sem pedig senki más el nem viázhathatja.*)

*) Dehogy vitázza, dehogy vitázza! Bocsánatot kérünk, de hiszen mindazt, a mi itt eddig kifogásolva van, cikkírónk egy betűvel se állította, a mi pedig helyeselve állítva van, azt ő is elmondotta épen úgy. Miért hát ez a fölindulás?

Az egyben, hogy a tagosodás nagyobb mérvű lehetne, t. i. hogy egyleteinkre nézve a melegebb pártolás igen üdvös, igen óhajtaadó volna — ebben tökéletesen egyetértünk cikkíró urral.

Ennyi az általánosságról. Részletesen pedig a helybeli egyletek némelyikéről akarunk szólni, azokról t. i. melyeket cikkíró ur egy vagy másik irányban hiányosoknak, hézagosoknak állít.

Kövessük cikkíró ur sorrendjét. Az izr. nőegyletnek kifogásolja azt, hogy az egylet körén belül mitsem szólhatnak a tagok, mert mindent a választmány maga intéz el, a pénzaristokratia föltétlen uralmat gyakorol.

Habár az tény, hogy minden testületnél kell, hogy minden egyes tag tudjon, lásson mindent, épen ezen egyletnél lehetetlen, de sőt fölösleges is a hajszálhasogató joggyakorlási szigor; az egylet lényege, intentiója és vezénylése szól e mellett; a pénzaristocratiának fölény gyakorlási incriminációja is ez uty, e helyen tökéletesen elesik.

E sorok szerény írója egyike azoknak, kik a pénzaristocratiának, mint ilyennek tömjénezni bizony nem szoktak; de e helyen épen mellette kell szót emelni! Az egylet alapszervezete egy minál havi illetéket szab ki (10 kr), mely szerény összeggel a szegényosztály is könnyen járulhat; a vagyonosabbak azonban 20 40 és még több krajczárral járulnak, de ennél még többet tesznek, a szegény nem ér rá arra, hogy az ügy vezetésre, a mely csakis bizalmi dolog, időt áldozzon; a vagyonosok azonban idővel is, segélyanyaggal is, de a mi a legfőbb — fáradszóró ügybuzgalommal bírván, csak egy szent feladatot ismernek a filantropikus egylet körül: hatni — minden tekintetben hatni! csak tudnia, látnia kellene cikkíró urnak, miképp a választmányi hölgyek, egyetemben az elnök hölgygel maguk keresik fel a szenvedő betegek, a segélyre szorult álszemérmes szegények hajlékát, hogy legkíméletesebb gyöngéd móddal segíthessenek, emberbarátiul könnyeket száríthassanak, s teszik ezt épen a pénzaristokratia tagjai, mert tehetségök, idejük engedi, szívök pedig úgy sugalja; a mely testület csak egy czélt ismer: hatni, segíteni, ott a hajszálhasogatósnak nincs helye, nem szabad helynek lenni.

Le a kalappal az izr. nőegylet ügyvezetése előtt, de a tagok meg hálásan vehetik, hogy ügyvezetésük olyan kezekben van, a hol bizalmatlanság még bűnös is válhatna.*)

Ennyi a nőegyletről röviden. Fenntartom magamnak a legközelebbi számban a keresk. ifjak egyletének germanisatori és az iparos ifjak társulata fölötti pálczatörés kérdésére visszatérni. N. J.

A KÖRNYÉKRŐL.

Uj post a állomás szerveztetett Hedrahelyen, eklatáns bizonyítékul a község lépcsőnkénti emelkedésének. Valóban bámulás fogja el az embert, ha e község tíz év óta történt folytonos haladásának kétségtelen jelei szemei elé tűnnek. Bármely oldalról, erkölcsi és anyagirol tekintve, mindenfelől rendezkedés, javítgatás, építkezés világos nyomait lehet a szemlélőnek észrevennie. Ki tíz év előtt látta, most alig ismerne rá. A házsorok tarkázó, s gyümölcsfáktól árnyékozott tiszta udvar s majd mindenütt szilárd anyagból épült kised magtár és pincével ellátva, csinos lakházakon kívül a legmagasabb ponton a falu felett, ott uralg a palotaszzerű, pompás paplak veres tetővel és füstölő kürtőivel, szomszédságában a már előbb épült derék iskolaterem s díszes tanítói laknak, melyek az építészeti izlésnek megfelelnek s alig hagynak fenn kívánni valót, körülbástyázva mindegyik a szükséges gazdasági épületekkel, mind tűzmentes anyagból, s mintegy kisszerű felegvár bekoronázva, csúcstejét az egek csillagai közé nyújtani akaró magas tornyu téres templommal.

Az egyház körüli külső teendők nagyjából bevégzésével, a nép haladó szellemét képviselő előjáróság, az egyház után most a község ügyei rendezésére fordítá gondos figyelmét, s miután előbb már külön jegyzői állomást rendszeresített, most egy a község díszére válandó jegyzői lak építése céljából kötött Németh János kaposvári jőhírű építőmester urral előnyös szerződést, belefoglalva a postai hivatalos szoba felállítását is.

S mi az, kérded nyájas olvasó! Mi az, a mi a 48 előtti indolenciát megszokott, s mindent csak más kezéből készen váró népet a lethargikus télettségből kiemelve, önerejű élettevékenységre indította? Ennek neve: a függetlenség szelleméből folyó erkölcsi önállóság r a meglekdedttség érzete; egy oly érzés, mely a népek minden gondolatát megszenteli, minden tettét megdicsőíti. Nem ta-

*) Igen sajnáljuk, de egyáltalában nem osztjuk a t. választó ur ezt a felfogását. Egyáltalában nem. Sőt épen innen látjuk, mennyire talpraesett észrevételeit a tárczairónk, a mikor a szóban levő egylet ügye e-tése iránt itt ott fölmerülő panasznak hangot adott. Mert egyebet nem tett. Hogy miért? majd megmondják. — Igaza volt neki, még most győződünk meg róla, első betűtől utolsóig. Elvárjuk tehát a további mondandót és főtartjuk cikkírónknek a viszonzó válasz jogát. — Szerk.

mulhatnának-e ebből sokan? Nem vehetnének-e leczkét illetékes körök is, melyek a haza ügyét forgatják és sokszor minden fensőbb terv s magasabb czél nélkül össze-vissza forgatják? S nem követhetnék-e a hedrahelyiek szép és hasznos példáját több más nagyobb községek is közel és távolban, melyek csak akkor mozdulnak, s csak akkor mutatnak némi tünekény életjelt, a mikor az eléjük állított aranyborjú lidérc-fénye őket a tunyaság álmából fel-felvilanyozza? V. J.

H I R E K.

— **Halálozás.** Gáspár Lajos ügyvéd urat, Kaposvár város volt országgyűlési képviselőjét pótolhatatlan súlyos csapás érte. Neje, született Körmeny Viktória asszony e hó 23-án esti 7 órakor hosszab gyöngékedés után elhunyt. Jó anya, hű nő, áldozatkész élettárs tűnt vele a sírba, 46-ik évében, Budapesten, hol temetése is végbement. Annak fájdalmát, ki a legnagyobbat veszté vele, enyhítse némiképp az őszinte közrészvét, melylyel vesztésében tisztelői közül oly sokan osztoznak! Béke az elhunyt hamvaira!

— **Hymen.** Báró Seckendorf Oszkár Szász-Altenburg hercegségi kamarás és báró Seckendorf Oszkár Sörgi és Kisfaludi Guziich Franciska, leányuk Franciskának báró Weisenbach János urral történt eljegyzését örömmel tudatják.

— **Vonatösszeütközés.** történt Darányban mint értesítenek, a mult vasárnap, este 7 órakor. A Zákány felől érkezett vegyes vonat már megállt az állomáson, mikor Szigetvár felől is egy vonat érkezett s hibás vágány-igazítás folytán megütközött. A két gép nagy rongálást szenvedett, három sertés-szállító kocsit szétzuzatott, nagyobb szerenczétlenség nem történt. Az utazók négy órát kénytelenek voltak várni, míg a táviratilag rendelt új gépekkel tovább indulhattak. — Különös, hogy ugyancsak az említett vonattal utazott egy katoná-orvos, ki Szt.-Lőrincen kiszállt a vagonból s késsel fölmeteszette ereit, meghalt.

— **Névváltoztatás.** Dr. Deutsch Mór kaposvári lakos D e c s i-re, Ditrich Antal marczali lakos S o m o g y i-ra változtatta nevét.

— **A hír,** hogy a Triesztben levő s somogyiakból álló 44-ik számú gyalog serezedet mozgósították volna, eddig nem bizonyult valóznak. Az ezred már régebben parancsot kapott és annak idején mi közöltük a legelső sorban, hogy az indulásra készen legyen, esetleg tehát áttétetik rögtönösen a fölkelés színhelyére; de eddig se indulási parancsot nem kapott, sem pedig a tartalékosok behívása itthon el nem rendeltetett.

— **Kivonat a „Somogy”-ból.** Istóczyról így szól: „A nagy reformátor, zsidó-gyűlölő, kelés a parlament testén, mely minden évben meggyenyedik s kifakad legalább kétszer.” A függetlenségi pártól ezt mondja: „Az országgyűlés idejét a szélsőbal megint bosnyák vitával lopja.” Valamiről, amiről nem is lehet érteni, hogy micsoda, ezt írja: „A sarkadi lakosság oly rossz karban van, miszerint huzni nem lehetett s fűlő volt, hogy a hazánkban megszorult levegő az egész rozszant alkotmányt szétveti.” — Mindez szörül-szóra a lapnak a legutóbbi számából van kivéve.

— **Egy, állítólag vesztett** eb a mult hét-főn Kaposvárott megmarta Nehr hentes egyik tanoncát, megkarmolta a henteset, továbbá megsebezett egy kucsbért és egy tanulót. A sebesültek azonnal orvosi ápolásban részesültek. Remélhető, hogy a sajnós esetnek további következményei nem lesznek.

— **Nemesítő látvány** szemtanúi voltunk a mult szerdán. Kuttyákat lövöldözött pár pandur az utcán a kaposvári mívelt közönség nagy lelki öröme. A bestiák vonitva, véres nyomot hagyva futottak be hol egyik, hol másik udvarba, büszkeségére a kapitány urnak, ki legalább is oly önzérettel fogadta egy-egy eb elhullását, mint a persa sah a minapi párducz elejtését. Igen, igen szép és finom látvány volt. (B-tt.)

— **Gerőfi Andor** szintársulata Nagykanizsára szándékozik jőnni, hogy a balaton füredi idény előtt itt játszassanak.

— **A vadászatok** ellen vettünk panaszt az igali járásból. Ez egész járásban, de különösen az igali lakosság között annyira divatozik a vadászat, hogy nem csak egyesleg rakkol ki a polgárság puffogatni, hanem három-négyesével formális hajtóvadászatokat rendeznek, s bár nem kétséges, hogy a szolgabíró ur igen jól tudja, hogy nincs polgár Igalban, kinek fegyvere nem volna engedély nélküli, mindezeket elnézi s a pandurokat legkevésbé sem utasítja azok elkobzására, sőt ha van eset, hogy egyiktől vagy másiktól elveszik a puskát, az már másnap visszakapja. Így előbb-utóbb kifogy a nyulnak a faja is. Mi sok tekintetből a fegyveradónak barátai nem vagyunk, de a mit föltétlenül követelünk,

az, hogy a törvény addig, míg az törvény, a legszigorubbantartassék. Nem értjük, hogy a különben erélyes szolgabíró ur ezt elnézi.

— **Mult kedden** fényes és nagy társaság volt együtt Batéban G a 41 Dénesnél, ki 50 dik születés napját ünnepelte. A lucullusi lakomát tánc követte, mely lankadatlan kedvvel és kitartással reggeli 6 óráig tartott, midőn a társaság nagy része vonattal haza utazott.

— **Budapestről** írják nekünk: A „Balatonvidéki kör,” mely rövid fennállása daczára, már 110 taggal bír, f. é. február hó 26-án tartott közgyűlésén, a tisztviselők választását megejtette, s. p. a következő eredménnyel: Elnök: Darvas Aladár. Alelnök: Kende Adám. Titkár Lengyel Armin. Jegyzők: Weisz Frigyes. Bandi Miksa. Könyvtárok: Weinberg Gyula, Pollák József zalai. Pénztárok: Fridrich József. Házny: Halász József. A kör főczélja az ön-mívelődés levén, egy 7 tagu bíráló bizottság is választatott, melynek feladata a felolvasásra beadott művek előzetes megbirálása. Ezen bizottság tagjai lettek a titkáron kívül (ki az alapszabályok szerint ezen bizottság elnöke) Darvas Aladár. Konyi Izidor, Lövi Jakab somgyi, Kaufman Izidor és Balassa Benő. Választatott továbbá 15 választmányi rendes és 5 választmányi póttag. A közgyűlés örvendetes tudomásul vette, hogy körünk egy alapító taggal szaporodott, és hogy lelkes tagtársak ügybuzgósága folytán könyvtárunk 50 kötettel gyarapodott. A közgyűlést társas-vacsora követte, melynek hangulatát és pohár köszöntéseinek meg-látszott, hogy a „magyar tenger” által érintett 3 megye fia vannak ott együtt.

— **A zádori** ref. egyház Simon Karoly kutasai lelkész urat választotta meg lelkészül.

— **Gyilkosság Mohácson.** Mohácson hét-főn borzasztó gyilkosság történt. Fejzsi csizmadia-mestert meggyilkolta legénye, névleg Stipán, n-kanizsai illetőségű, mintegy 25 éves ifju. A gyilkosságra az adott okot, hogy a csizmadia-mester a korhelykedés miatt megdorgálta a rakonczatlan legényt s elüzéssel fenyegette. A gyilkosság után elbujdosott a gonosztevő, de rövid bujdosás után a lelkifurdalás visszaüzte és a hatóságna feljelentette magát. A szerencsétlen áldozatot a közönség nagy részvéte mellett kísérték az örök nyugalomba. — Ugyancsak Mohácsról vesszük a hírt, hogy ott a „drága Jánosok” virtuskodnak, érezvén a háboru szagát; ugyanis Alagios volt polgármestert, most városi végrehajtót megtámadták és minden ok nélkül, bor-maniából megkardlapozták.

— **Rövid hírek.** Alsók Sarkad egyesült ref. egyház Augszter József pécsi gyárosnál pompás orgonát készítettett. **Kadarkuton** az Erzsényes István tizenegy tagból álló szintársulata mulattatja a publikumot. — **Kanizsán** mozgalom indult meg a kereskedők között, hogy husvétől kezdve vasárnap délutánoként az üzleteket zárva tartassák. — **Pécsett** a mult napokban feltörték a postahelyiségeket, azonban a korán érkező szolgálteire a tettesek elszaladtak. Kár nem történt. — **Szigetvárról** egy regényes leány-szöktetés híret terjesztette el valaki, az egész dolog azonban sokkal prózaiabban történt, mint hirdetve van s épen nem érdemes az újságba.

Csöndélet.

— Kancsukoff nálunk. —

Mai napon, reggel, még ágyban voltam, egyik városi rendőr a következő lakonikus idézést kézbesítette:

Idézés. Krátky János kaposvári lakos, a városi kapitányi hivatal előtti azonnali megjelenésre idéztetik. Kaposvár, 1882. marc. 2. Leposits, város kapitány.

Tisztelettel és kötelesség-tudással viseltetvén minden hivatalos föllépés iránt, megjelentem a kapitányi hivatalban e darabos, csirizszagu rüpek-styl daczára is, mert gondoltam, tudtomon kívül tán gyilkos lettem? s ott Leposits a következő kérdést intézte hozzám:

„Azért hívtam önt — ugymond — megkérdezni, igaz-e az, hogy ön tegnap azzal izgatott, hogy a kapitány gyakorolja magát a kutyákon, a lövöldözésben? Ezt polgárok jelentették, figyelmeztetem, hogy ilyen beszédekkel alá ne ássa a kapitányi hivatal tekintélyét, én ismerem itt a népet, tudom, milyen nehéz itt a tekintélyt föntartani, ön ezt a népet nem ismeri stb.” Mondott aztán még néhány szót, a n é p r e, mit a kaposvári „n é p r e” való tekintetből, melynek tiszteletreméltó voltát én jól tudom, — itt nem citálok.

A kérdésre hirtelen azzal feleltem, hogy azt, hogy a kapitány gyakorolja magát a lövésben, n e m mondottam, hanem k é r d e z t e m: vajjon Leposits személyesen lövöldöz-e? továbbá, hogy a kapitányi hivatal iránt a legteljesebb tisztelettel viselte-

tem, hogy pedig Lepositsról mi a véleményem, az az én dolgom.

Leposits ezt tudomásul vette és kegyesen elbocsátani méltóztatott engem, hü alattvalóját,

Hát erre a heczezre nézve, mely most már úgy látszik, nem csak a kutyákra terjed, hanem egyes polgárokra is kiterjesztetik, néhány megjegyzésem van:

Nem tudom, ki lehet az a titkos spion, a ki Lepositsot ama fentebbi „bejelentéssel” felültette, de azt tudom, hogy ő nem helyesen járt el, mikor mint vádló, engem egyuttal mint bíró kihallgatott. Ez is Kaposvárott történhetik és csak az ő kapitánysága alatt. Ha tudtam volna, minek rendel, nem mentem volna be. És jövőre kérem, hogy engem ily idétlen zaklatástól kíméljen meg, mert én nem vagyok gyerek, se inas. Ha az urnak baja van velem, keressen magának orvoslást ott, a hol kell.

Az egész közönségre hivatkozom, hogy a rendeletet, mely a kutyák ily módon való pusztítására vonatkozik, csaknem minden értelmes és miveltebb lelkű ember a leggunyosabb megjegyzésekkel kísérté, kíséri és kísérheti is. Ez természetes. Ezt mindenki belátja, csak ő nem. Az aztán szörnyen komikus, hogy ő az ő személyének birálatát nem tűrheti s azt hiszi, hogy Muszkaországban élünk, a hol a polgárnak nincs más dolga, minthogy a kapitány csinos bajuszát dicsérje és azok előtt a legmélyebb megelégedéssel meghajolják.

Hogy azt a kérdést vetettem föl: vajjon a kapitány személyesen lövi-e a kutyákat? az onnan eredt, mert láttam, hogy jobbra-balra puffogatnak az utcán a puskából és egyik kutya a másik után elszabadul, legfeljebb a farkát sebesítik meg. Gondoltam, hogy Leposits löni nem tud. Azt sem tudtam, hogy Leposits s é r t ő n e k tartja magára nézve egy olyan rendelet s e m é l y e s végrehajtását, melyet ő miut kapitány adott ki. Most már tudom, de most se értem.

Most, ezuttal többet nem szólok. Majd jövőre. Csupán arra kérem kaposvári polgártársaimat, legyenek n y u g o d t a n a tekintetben, hogy minekutána most látom i z g a t á s o m roppant hatalmát, tartózkodni fogok, nehogy csöndes kis falunkban fölldézzem a forradalmat, ribilliót, lázadást. A kapitányság ellen. Leposits Ignác ellen. Isten ments! meg.

De Kaposvár város polgárságának nagy része nevében ó v á s t emelek viszont az ellen a Leposits-féle fölfogás ellen, mintha itt a kapitányi h i v a t a l ellen bárki tiszteletlenség-gel viseltetnék. Ellenkezőleg. A hivatali tiszteljük: de már csak engedje meg Leposits, hogy őt magát mint Lepositsot meg k o m i k u s n a k tarthassuk továbbra is. Ehhez jogunk van. Ezt megengedjük magunknak. Nem tudom, hogy ő f ö l f o g j a e ezt a különbséget? — Hoztam pedig mindezt a nyilvánosságra azért, hogy velem együtt a közönség is mulathasson egyet addig is, míg tovább jutunk.

A revóir!

Kaposvárott, 1882. marc. 2.

NÉPGAZDA.

— **Jótekonny eső** volt hétfőn délután s keddre virradólag egész éjjel, mely kitünő hatást tett a növényzetre. — Az időjárás ismét tavaszias, meleg. A mezőgazdasági munkák általában megkezdődtek.

IPAR, KERESKEDELEM.

— Bolygassuk, bolygassuk. —

(II.) Az első közleményben előadott tervrajz és „még valami” volt igénytelen, a városi tanács elé terjesztett kérvényem tárgya. Tervem azonban dugába dőlt, hajótörést szenvedett „a város jelenlegi anyagi viszonyai” ellent állhatatlan keménységű szirtjein. Mindazon által erősen hiszem, hogy az újjáalkotásokkal terhes hegy ez egyszer — egeret szülni nem fog. Meg vagyok győződve, hogy a városi közgyűlésnek a megyei közönséghez intézett felhívása a pusztában elhangzó szó nem marad, hanem mint a közvélemény hü kifejezése lelkes visszhangra találom, és azon fényes gyülekezettel, melyet városunk lelkes és hazafias intelligenciának nevezünk azon határozatra bírja, miszerint méltón a szülő fájdalom okozta nemes feljajduláshoz, világra hozni fogja az ipar azon reményteljes ikertestvéreit, melyet e város és megye várva a jövődöket — már előre is oly lelkesen üdvözöl és fiui ipar iskola és nőmunka műhelylyel összekap-

csolt felső leánytanodának keresztelt. Ezen iskolák természetesen az én tervem szellemében állíttatnának fel, mert nem csak Kaposvár várososa és e megye viszonyai nem tanácsolják felső népiskolai avagy magasabb fokú ily irányú intézetek életbeléptetését, hanem még nagyobb városokban, például majdnem háromszorta nagyobb Ujvidéken is állítanak közoktatási miniszterileg engedélyezett kereskedelmi és ipari alsó-fokú iskolát.

Azonban az alsófokú ipariskolák felállítással mint látni, nem érjük azt a czélt, mely abban áll, hogy Somogy megye számára korszerű, az előre haladt nemzetek elméleti utmutatásai szerint fejledező kis ipart teremtsünk, azt akarván, hogy Magyarország — magyar maradjon a jövőben is. Ezen intézetektől, lezektől egyedül nem várhatjuk, hogy Somogy megye ezen egyik életkérdését megoldjuk; habár bátran mondhatjuk, hogy életbeléptetésük, habár közvetve is, e megye ipartörékvéseinek eddig nem sejtett energiát kölcsönözni és iparunk fejlődési történetében valóságos eseményt, fordulópontot képezni fog: valami villám-féle jótékony áram fogja átjárni Somogy megye iparostestületeit és tagjainak idegeit, ösztönszerűleg fogják érezni, hogy végre valahára rájuk is került a sor, mert az ő ajtuk előtt is kezd sütni a remény már már becsuzni látszó napja. Pedig ezen intézetek jótékony fény sugaraiból vajmi gyéren és csak elvétve jut annyiféle iparagnak. Hisz ezen szak tanodákban, de különösen a fiui ipariskolában csak egy iparág, csak egyetlenegy munkaszak fog tanítani; mert azt nem akarjuk, nem akarhatjuk, hogy egy két iparág számos más rovására virágozzék és prosperáljon; de azt sem akarhatjuk, hogy az egész megye jövődöbeli iparvilága például csupa műtakácsok és tekintettel a nőmunka műhelyre — csupa brüsseli csipkekészítőnőkből álljon. Gondoskodni kell tehát egy oly expediens egy oly, iparosaink mindnyáját többé kevésbé üdvözítő pótszerről, amelynek segítségével mindenki saját módja szerint boldogulhasson: a műszatalos és műszertegályos, a lakatos és bádogos, a kőfaragó és fametsző, a himző és varró, a csipke és fejkötő készítő, szóval itt csakugyan egyetemes lángész helyettesére van szükségünk, amelyet máshol kicsi iparmuzeum alatt már is ismernek.

Az iparmuzeum ő mindenhatósága a szemlélők és rajzoló, a mintázó és lelkesülni tudó iparosnak lesz szentelve; mert tárháza leend, mindazon bel- és külföldi ipar czikkeknak, a melyekről valamit, valamit a jobból tanulni lehet, gyűjtőcsarnoka mindazon iparműbecselt bíró rajzok és mintázatoknak, amelyeknek eredetijét Fortuna istennő ő kegyelme irántunk való mostohasága folytán meg nem vásárolhatunk, hanem csak másolatban szemlélhetjük, bámulhatjuk, megfigyeljük és tanulmányozhatjuk Ezen kicsi iparmuzeum t. közönség, ezen az ipariskolák nélkülözhetetlen és velük majd organikus összekötetésben álló kiegészítőjére különösen batorodom nagybecsű figyelmüket irányítani. Mert ezen főfontosságú complementje. Ez intézeteknek hivatva leend, magát az iparos ifjúság épügy mint a már gyakorlott és meglett iparos valóságos bucsujárhelyévé, Mekkájává kinöni Itt leli majd a hü és szorgalmas családapa azon nemes, fegyvert, a mely őt tanulmányozás és szorgalom utján meg fogja védeni azon ellenség ellen, amely bizonyos gyenge politicusok állítása szerint „egynehány cosmopolita szédelőből” áll; itt találja majd nyitját azon előnyök és fortélyoknak, azon kéz-és műfogásoknak, amelyek a bécsi és általában külföldi kis ipart, szemben a mi gyarló készítményeinkkel külesin és kivitel tekintetében olyannyira kitüntetik és az illető csecsebecse értékét a publicum szemében emelik, itt találja a rajzolgatni, faragosálni szerető fiu avagy gyakornok, a genialis és ambitózus „mesterlegény” az ideális természetű tán a haza nagyságáról álmadozó művészjelölt azon eszközöket, a melyek a különben örök szunyadozásra kárhoztátott erőket felébresztik és nevelik, erősítik és bátorítják, azon kicsi muzeum t. közönség kuforrása lehet nagy eszméknek; kiindulópontja a nagy czélok telé törekvő egyes ifjaknak, mindegyike a haza jövődöbeli egyik nagyságainak.

Igen sokan lesznek, a kik ezen a kis muzeumba vonatkozó fejtegetéseimre azon ismeretes refrainnel fognak felelni; hogy: „Mi-kor mi-kor lesz”. Mások meg azt fogják pengetni: honnan venni, honnan teremteni. Ezekre nézve azt bátorodom válaszolni, hogy egy kis iparmuzeum teremtése és többé kevésbé hasznos felszerelése nem egy két hó, vagy év műve. De annyit tudok, hogy a magyar lelkesülni tud, és ha megyszerte lelkesülni is fognak, ha a szellem és a pénz aristocratiája, ha a születésénél vagy szívénel fogva nemes ember, ha tehát mindnyája a ki teheti, egykét műbecselt bíró tárgyat az ipar, a szent munka oltárára teend, ha továbbá, a mi kétségtelen felülről is megajándékozna, akkor iparosaink és közvetve pangó kereskedelmünk is egyelőre segítve leend. De hogy ez történéssék, kell, hogy bolygassák, kérem mozgassák.

HERCZL JANOS.

* Dehogy fogja! Nem a!

Szedő.

NYILVÁNOS MONDANDÓ.

T. szerkesztő ur!

A b. lapja mult számában fölemlített azon közleményt, hogy az „Assesuratió Generali“ egy ügynöke Hárságyon visszaélt a közönséggel szemben, kérem odapótolni, hogy e visszaélés nem az igazgatóságának, hanem a társulat helybeli főügynökének, F l e i s c h m a n Jónás urnak rovandó föl. Tisztelettel értesitem egy uttal, hogy Gigében a K o v á c s F e r e n c z tüzeseténél ugyancsak most e társulattal újabb baja lett a biztosító-félnek, minélfogva az „Assesuratió Generali“ című társulattal szemben igen nagy ovatosságra intem a biztosító közönséget. Ha szükséges, bővebb adatokkal szolgálhatok stb. Y.

II

Igaz-e, hogy Weisz, pandurból T e k i n t e t e s Weisz utibiztossá avanszerozott Ur, a közmunkát saját földjei munkálására használta fel, s igaz-e, hogy ennek nem lett más következése, minthogy a kaposi járásból a csurgóiba lett áthelyezve?

CSIP CSUP

A Koronában egy kutya lekapja az étkező vendég rostélyosát, mire az természetesen elkezdett dühösködni.

— Ugyan mit kívánhat ön egy állattól? kérdé csintitóltag a kutya gazdája.
— Egy állattól semmit — felel amaz — de a gazdájától legalább is annyit, hogy ne hozza ide a kutyáját.

B e r n á t h G a z s i, kiről tudva van, hogy nem egy könnyen lehetett kicsalni Pestről, egyszer egy alföldi barátját látogatta meg. Megérkeztek a házigazda, szokás szerint a főváros felől tudakozdván, kérdé, hogy mi újság van Pesten? mire Bernáth Gázi így felelt:

Nincs ott pajtás semmi, ha csak azt nem veszed újságnak, hogy egy hunczfut óbudai felcsér most meg olyan pióczát talált fel, mely az emberből kiszívja az adóságot!

A házigazda cnevette magát, s kérdé: Megfogadtad-e házi orvosodnak a csoda felcsért? — Gázi szomorúságot negéyezve így válaszolt:

— Engem, meg Törökországot, meg Ausztriát nem vállalt el!

Akkor átszóllott mint egy tőrt orgona. Ez a tiszavidéki közmondás onnét ered, hogy a tót megyék szegény községei nem

birván, költséggel az orgonájukat igazítottani, idővel a sipok mind elnémulnak s legfeljebb egy vagy két sip tud még hangot adni. A kántort azonban ez nem akadályozza abban, hogy ének-szó mellett az ütényeken végig csörömpöljön, Mikor aztán olyan ütényt talál megnyomni, melynek sipja még el nem némult, a váratlan kitérő hang úgy megijeszti az ajtatoskodókat, mint ha valaki puskát lött volna ki.

Jótekönyvezélu műkedvelői szín-előadás.

A kaposvári iparos ifjuság képző és segélyző egylete által betegsegélyzési alaptökejének gyarapítására

Kaposvárrott, szombaton, márcz. 4-én 1882.

a KORONA vendéglő nagytermében, az egylet tagjai és több műkedvelő szíves közreműködése mellett szín-előadás rendeztetik, mely alkalommal adatik:

SISKA PISTA, A FALU HETYKE LEGÉNYE.

Eredeti népszínmű 3 felvonásban, dalokkal és táncszal. Irta Tar Csátár. Rendező Tar Csátár.

SZEMÉLYEK:

Pataki József fő des ur	Tóth József
Biró	Krausz Adolf
Biróné	Roder Szelina
Böské, leányuk	Hofbauer Zsannet
Rektor	Roder Antal
Lajos, fia	Páni Kálmán
Siska Pista, gazdag legény	Tóth Lajos
Bari Jancsi	Roder Miksa
Kaczor Julis	Burg Laura
Bögre Pali	Németh István
Csupor Gabi	Roder Pál
Csupora Matyi	Szigethy Károly
Kis Gynri, kisbiró	Szaflaczký Károly
Czigány primás	Schäffer József
1-ső	Gyepes János
2-ik	Kremmer Dávid
1-ső	Nyilasy Mari
2-ik	Lustig Fany
3-ik	Peleskei Mari
4-ik	leány
5-ik	leány
6-ik	leány
Esküdt	Kovács Lujza
Örmester	Strablek Julcsa
Tizedes	Kovács Imre
1.) honvéd	Rechnitz Elek
Drótes	Szita István
Iczig korcsmáros	Samu István
1.)	Györfy Lajos
2.)	Szentandrásy F.
3.)	Peczöly István
4.) pór	Vérik András
5.)	Kerner Miksa
6.)	Sohr Gyula
	Szalmásy Ferencz
	Frank Samu
	Szűcs Antal

Pórok, Pórnök

Helyárak: Elsőrendű kórszék 1 frt. Másórendű kórszék 80 kr. Zártszék 60 kr. Földszint 40 kr. Jegyek előre válthatók: Löw Mór és testvére és Borovitz Manó uraknál.

Kezdeté pontban 7¹/₂ órakor,81. szám.
1882.**Árverési hirdetés.**

Alulírt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Tekintetes kaposvári kir. járásbíróóság 823. számú végzése által Goldstein Ferencz kaposvári lakos ellen Neumann Berta részére 1000 frt követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt s 995 frt 68 kr-ra becsült különféle bolti cikkekkel álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis Kaposváron leendő eszközzésére határidőül 1882-ik évi márczius hó 4-ik napjának délelőtti 8 órája kitűztetett melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghívatoak: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Kaposvárrott, 1882. évi febr. hó 24. napján.

Szigethy Imre,

kiküldött bírósági végrehajtó.

Gőz-cséplőgép.

Egy használt 8 lóerejű Clayton-Shuttleworth-féle

gőz-cséplőgép,

2 darab malomi hengerállvány, úgy mint többféle malomhoz tartozandó részletek jutányos árért eladandók.

Venni szándékozónak bővebb tudósítást ad

tisztelettel
Lesinger Nándor.

Kaposvárrott, kanizsai-utca 11 ik szám.

Uj férfi-szabó-üzlet.

Van szerencsém tudatni a m. tisztelt férfi-közönséggel, miszerint

Kaposvárrott, fő-utca 5. szám alatt

(a vármegyeházzal szemben)

férfi-ruha-üzletet nyitottam.

Becses pártfogásukat kérve, egyuttal kijelentem, hogy

az idényre való szövetek

nagy választékban s egészen divatos fagon szerint megérkeztek.

Kaposvárrott, 1882. febr.

SZVITELSZKY ENDRE,

férfi-szabó.

Laptulajdonos Szalay Imre.

Midőn bátrak vagyunk a nagyérdemű közönségnek irányunkban eddig tanúsított becses pártfogását újlag kikérni: Szabadjon reménylenünk, hogy az egylet által a legközelebbi multban nyújtott számos segélyzés folytán beállott kedvezőtlen anyagi állapotunkon a n. é. közönség szíves részvétele által segítve leand.

Az iparos ifjuság mint a jövő iparos nemzedék nevében kegyes pártfogást kér

A rendezőség.

Előadás után „zártkörű“ táncz, belépti-díj nélkül.

A táncz zártkörűségének fentartása czéljából az előadásra való belépésnél egyidjűleg jelvény száagoeskák fognak feltűzteni, melyeknek gondos megőrzése tisztelettel kériük

Szerkesztői üzenet

V. J. avany. Köszönettel fogadtuk s azonnal felhasználtuk A kérelem szintén elintéztetett.

S. F. nkn. Részben utóbb, részben soha.

E. L. nps. Nem érdemes szóra.

N. J. hibb Valamit várnánk az ígért tanúgyiból.

S. U. szerk. Ugy lett.

H. tur. Sz. Elintéztetett

V. M. Sztv. A lap visszajött, mert „ismeretlen“

Kérünk újabb czímet

G. F. t. Ne pazaja a papirost ily hasznavehetlen

dologra. Ilőbb tárgyhoz illő lelkesedés

E. N. zb. A kértett hírlapot nem láttuk.

L. L. ng. Szükségletlen volt, ugy is tudtuk.

S. P. bj. Pótolva lett.

N. O. rk. A fölfogás hibás föltevésen alapszik. Ne-

gélyetni és affektálni ugyan az, hogy a negély nyelvtanilag helyes szó-e, az oly hamarosan nem dönthető el.

V. N. bpt. Már régebben fölhasználtuk s így szem-

rehányás nem érhető.

R. K. bt. F. J. esrg. M. B. pl. E. K., dad. El-

küldetett.

Felelős szerkesztő

Krátky János.75. b. o.
1882. szám.**Árverési hirdetmény.**

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári tekintetes kir. járásbíróóság 4576/81. számú végzése által Róth Mária szigetvári lakos és több más végrehajtatók javára Mautner Betti végrehajtást szenvedő szigetvári lakos ellen 308 frt tőke, ennek 1881. év december 4 ik napjától számítandó 6 % kamatai és eddig összesen 37 frt 15 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 814 frt 30 kr-ra becsült bolti különféle sapkák, kalapok, bunda béllésű kabátok, női relik, fekete festett prémekek, bolti álvány, pult, szobabeli butorok s több más tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók. Mely árverésnek a 756. 1882. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a hely színén, vagyis Szigetvárott alperes bolti helyiségén és lakásán leendő eszközzésére 1882-ik év márczius hó 6 napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szigetvárrott, 1882-ik évi február hó 23. napján.

Zaborszky Mihály,
kir. bírósági végrehajtó.

200.

B. 1882.

Ő Felsége a Király nevében a lengyelítói kir. járásbíróóság, Miskei Sándor, Violányi Lajos és Lengyel Albertnek, Bien Herman ellen 2308. B. 81. sz. alatt rágalalmazási vétség miatt indított tenyítő ügyében így í t é l t: Bien Hermann 45 éves, izraelita, somogyvári lakos, kereskedő a Miskei Sándor és Violányi Lajos, ugy Lengyel Albert ellen elkövetett becsületsértési vétségében mondatik ki vétkesnek s ezért az ítélet jogerejétől számított 15 nap alatt az 1878. évi 5. t. cz. 27. §-ban leirt alapra, különbeni végrehajtás terhe mellett fizetendő 20 frt pénzbüntetésre ítéltetik, a pénzbüntetés behajthatatlanság esetén fogházbüntetésre változtatván, tartozik Bien Herman 2 napi fogházat elszervezni, köteles panaszlotta panaszló által előlegezett tanudíjak, nem különben utánjárás díjak czimén panaszlónak 6 frtot a fenti időben végrehajtás terhe mellett megfizetni s az esetleges élelmezési költséget elviselni.

Jelen ítéletnek a „Népjog“ című lapban panaszlott költségén leendő közzététele elrendeltetik.

I n d o k o k: A kihallgatott tanuk egyhangúlag igazolták, hogy Bien Herman panaszlót meggyalázó kifejezésekkel illette, a miért is őt a btkv. 261 § hoz képest a becsületsértési vétségben vétkesnek kimondani s ugyanezen, valamint az 53 és 277. §§-hoz képest kellett büntetni; a költségekbeni marasztalás panaszlott vétkeségéből kifolyólag az 1880. évi 2265/I. M. E. rendelet 107. § nak első bekezdésén alapszik. Lengyelítói 1882. február 3 án.

Holits,

kir. aljbíró.

Kiadja és nyomtatja Jeiteles Herman.